

شماره: ۱۳۷۲، شماره ثبت: ۸۰۷۷

جامعه مدیران و متخصصین صنعت کفش ایران

تاریخ: ۱۳۹۶/۱۰/۰۵

شماره: ۱۲/۰۱/۱۰۴۷

پست: ندارد

بسمه تعالی

جناب آقای مهندس نادر سیف

معاونت محترم امور تشکل های اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران

یا سلام

احتراما به استحضار می رساند؛ پیرو نامه شماره ۲/۴/۸۵۵۸/ص مورخ ۱۳۹۶/۹/۱۸ در خصوص "سند راهبردی نقشه راه تقسیم کار فراگیر بخش خصوصی"، بدینوسیله چالش های دارای اولویتی که صنعت کفش ایران با آنها مواجه است؛ در دو بخش محیط کلان و محیط خرد، به شرح زیر اعلام می گردد:

الف) در بخش محیط کلان اقتصادی کشور

در بخش محیط کلان، بطور عمده چهار مشکل اساسی زیر وجود دارد:

۱ اجرای ناقص قانون مالیات بر ارزش افزوده: وجود حلقه ناقص در قانون مالیات بر ارزش افزوده موجب شده است تا بار هزینه ای این قانون، صرفا بر تولیدکننده رسمی و شناسنامه دار تحمیل می گردد و اعضای شبکه توزیع بدلیل توافقات مالیاتی اتاق اصناف و وزارت امور اقتصادی و دارایی (از جمله توافق در خصوص افزایش سنواتی ۸ درصدی ضریب مالیات بر ارزش افزوده برای خرده فروشان و فروشگاه ها و همچنین توافق در خصوص اعمال ضریب مالیات بر ارزش افزوده به رقم ۷ درصد برای بنکداران و عمده فروشان پوشاک و کفش) از آن مستثنی هستند که علاوه بر این موارد، تاخیر در اجرای ماده ۷۱ قانون نظام صنفی در خصوص الزام نصب صندوق فروشگاههای الکترونیکی نیز باعث تقویت این حلقه ناقص شده است.

۲ ورود گسترده کالای قاچاق به بازار کشور:

بررسی های «جامعه صنعت کفش ایران» نشان می دهد که بین میانگین آمار واردات رسمی کفش و آمار صادرات کفش جهان به ایران (آمار واقعی کفش وارداتی به کشور) شکافی ۷۰ برابری وجود دارد که نشان از قاچاق پذیری بسیار زیاد در صنعت کفش می باشد.

۳ تاخیر در ترخیص مواد اولیه موردنیاز تولیدکنندگان در مبادی ورودی گمرکی کشور:

پیمایش های میدانی حاکی از آن است که ترخیص مواد اولیه در گمرک، حتی تا مواردی تا ۴۵ روز تاخیر دارد که ناشی از عدم وجود بسترهای مناسب در سامانه های گمرکی و سایر مسائل است که این امر منجر به بلوکه شدن سرمایه و تحمیل هزینه های دمو راژ به تولیدکننده خواهد شد. همچنین این تاخیر، موجب عدم تحویل به موقع مواد اولیه به خط تولید و پایین آمدن بهره وری تولید می گردد و بتبع آن توان رقابتی و صادراتی تولیدکننده داخلی به مخاطره خواهد افتاد.

۴ افزایش هزینه های غیرمستقیم و بالا رفتن خارج از کنترل پهای تمام شده کالای تولیدی:

تحمیل هزینه های غیرمستقیم از جمله هزینه های مالیات، بیمه تامین اجتماعی، محیط زیست، بهداشت و... که مدیران بنگاه های اقتصادی، هیچ نقشی در پیش بینی و یا مدیریت این هزینه ها را ندارند؛ منجر به آن شده است تا قیمت تمام شده محصول

تاسیس ۱۳۷۲ شمسی - ثبت ۸۱۷۷

جامعه مدیران و متخصصین صنعت کفش ایران

تاریخ: ۱۳۹۶/۱۰/۰۵

شماره: ۱۲/۰۱/۱۰۴۷

پوسته: ندارد

تولیدشده توسط صنعتگر ایرانی، اختلاف قیمتی زیادی با کالای وارداتی خارجی داشته باشد که همین امر باعث از دست رفتن بخش عظیمی از اشتغال در صنایع کشور بخصوص صنایع کوچک و متوسط از جمله صنعت کفش شده است.

بعنوان نمونه، درخصوص هزینه های غیرقابل پیش بینی از جانب سازمان بیمه تامین اجتماعی، این سازمان جهت صدور مقاصد حساب به منظور آزاد کردن ضمانت های ۵ درصدی لحاظ شده در قراردادهای نرخ ۷,۸۷ درصد از مبلغ قرارداد را بعنوان بیمه کسر می نماید و با اینکه سازمان تامین اجتماعی از مبلغ کمک هزینه خواروبار و مسکن کارکنان مندرج در حقوق و دستمزد آنان، حق بیمه دریافت می کند که موجب تحمیل هزینه اضافی به تولیدکننده خواهد شد.

۵ بالا بودن سودهای بانکی و عدم ترغیب تولیدکننده داخلی به استفاده از تسهیلات مالی: یکی دیگر از مواردی که صنایع مختلف با آن درگیر هستند؛ بالا بودن نرخ سود تسهیلات بانکی است. از آنجا که متوسط نرخ بهره در اغلب کشورهای کمتر از چهار درصد می باشد، تولیدکنندگان فعال در آن کشورها، محصول نهایی خود را با حاشیه سود کمتری نسبت به تولیدکننده ایرانی (که با نرخ بهره های حداقل ۱۸ درصد مواجه است) به بازار عرضه می نمایند و این موضوع سبب خواهد شد که صنعت گر ایرانی، از قبل بازی را به رقیب خارجی خود ببازد.

ب) در بخش محیط خرد صنعت کفش

در بخش محیط خرد، مهمترین چالش هایی که در حال حاضر صنعت کفش با آنها مواجه است؛ به شرح زیر می باشد:

۱ توزیع قطره چگانی و نوسانات قیمتی مواد اولیه عرضه شده در صنایع پالادستی پتروشیمی مانند دی اتیل هگزانول، ارنوزالین و پی.وی.سی: به عنوان نمونه، میانگین قیمت معامله شده دی اتیل هگزانول در بازار بورس کالا در تاریخ ۱۳۹۶/۹/۲۹ به رقم ۵۲۵۹۷ ریال در مقایسه با قیمت پایه آن در تاریخ ۱۳۹۶/۱/۱۶ به رقم ۲۳۲۵۵ ریال، رشدی ۵۷,۷ درصدی را نشان میدهد که حاکی از افزایش بی رویه قیمت مواد اولیه مورد نیاز تولیدکننده داخلی از ابتدای سال است که مشابه همین موارد نیز برای سایر موارد از جمله ارنوزالین و پی.وی.سی نیز وجود دارد. لازم بذکر است که نوسانات قیمتی ذکرشده، بطور مستقیم تاثیر خود را بر قیمت مرادی مانند روغن دی.اوی و همچنین گرانول خواهد گذاشت که از کلیدی ترین مواد اولیه تولید زیره در کفش های ماشینی و دست دوز می باشد.

لازم بذکر است علاوه بر مشکلات اشاره شده درخصوص مشکلات عرضه در بازارهای رسمی (مانند بازار بورس کالا) و شرکت های پتروشیمی، نوسانات قیمت ارز در چند ماه اخیر نیز موجب آن گردیده است تا فروشندگان مواد اولیه به بهانه عدم ثبات نرخ ارز، محصولات خود را با قیمت های بالاتر عرضه کنند که همین مورد نیز باعث افزایش هزینه تمام شده کالای تولیدی خواهد شد.

۲ ناگوارآمدی نظام بانکی و مالی جهت اعطای تسهیلات نوسازی به واحدهای کوچک و متوسط: بررسی های میدانی نشان می دهد که بیش از ۵۸ درصد از واحدهای اقتصادی فعال در صنعت کفش در زمره واحدهای خرد و کوچک (کمتر از ۹ نفر نیروی کار) می باشد که عموماً مهمترین مشکل آنان در تجهیز و نوسازی ماشین آلات است. این در حالیست که مکانیزم های اعطای تسهیلات در ساختارهای بانکی، عموماً برای واحدهای صنعتی بزرگ طراحی شده است و به همین خاطر واحدهای خرد و کوچک نمی توانند بصورت کارآمد از آن بهره مند شوند.

دولتی ۱۳۷۲، شماره ثبت: ۸۰۷۷

تاریخ: ۱۳۹۶/۱۰/۰۵

شماره: ۱۲/۰۱/۱۰۴۷

پسوند: ندارد

جامعه مدیران و متخصصین صنعت کفش ایران

۳. ناکارآمدی روبه های جاری در شرکت شهرک های صنعتی جهت تجمیع واحدهای تولیدی خرد و کوچک و متوسط: یکی دیگر از مشکلات موجود در صنعت کفش، عدم وجود زیرساخت های مناسب جهت تجمیع واحدهای خرد و کوچک و متوسط در شهرک های صنعتی است. به نحوی که، فشار نهادهای شهری مانند شهرداری در خصوص خروج واحدهای تولیدی از حریم شهری از یک طرف و عدم آمادگی شهرک های صنعتی در ارائه خدمات به این واحدها از طرف دیگر، منجر به آن شده است که نوعی سردرگمی در میان مالکان بنگاه های خرد و کوچک در خصوص چگونگی ادامه فعالیت تجاری ایجاد گردد.

۴. عدم ارتباط کاری پایدار میان تولیدکنندگان شناسنامه دار و کارگاه های خرد و خانگی: بخش مهمی از فعالیت هایی مانند خیاطی یا بستایی سازی در فرآیند تولید کفش، از جانب تولیدکنندگان بزرگ به مشاغل خرد و خانگی واگذار می شود که در زمان بررسی اسناد این فعالیت پیمانکاری، میزان بیمه و مالیات، درخواست مقاصد حساب بیمه از کارگاه ها دارند که بدلیل غیر رسمی بودن و همچنین عدم شمول این واحدها در روابط کارگر و کارفرمایی، موضوع ارائه مقاصد حساب از طرف کارگاه ها اجرایی نیست و به همین خاطر، تولیدکننده شناسنامه دار مازم به پرداخت ۱۶٫۶۷ درصد حق بیمه و همچنین ۵٫۵ درصد مالیات در ذیل این قراردادهای خواهد شد که این امر منجر به افزایش هزینه تمام شده تولیدکننده رسمی می گردد و عملاً این برون سپاری را از نقطه صرفه اقتصادی برای تولیدکننده خارج کرده و در بلندمدت، موجب قطع ارتباط کاری میان عوامل زنجیره تامین و تولید بین واحدهای بزرگ و کارگاه های خرد و کوچک خانگی و ایجاد صدمات جبران ناپذیری در خصوص تداوم اشتغالزایی در صنعت کفش میشود.

۵. سهم پایین کفش های چرمی در سبد صادراتی انواع پاییوش (ردیف تعرفه ۴۶): بررسی های کارشناسی نشان می دهد که طبق آخرین آمار، سهم کفش چرمی ایران از سبد صادراتی انواع پاییوش حدود ۸٫۵ درصد بوده است که میانگین جهانی این سهم، ۲۹ درصد است. همچنین میانگین قیمت کفش صادراتی ایران حدود ۵٫۶ دلار می باشد که این رقم در میانگین جهانی حدود ۲۴٫۴ دلار و در کشوری مانند ایتالیا، حدود ۶۱٫۵ دلار است. تمامی این اعداد حاکی از آن است که صادرات کفش چرمی (یعنوان پاییوش با ارزش افزوده بالاتر) نتوانسته است جایگاه مناسبی را در سبد صادراتی کفش ایرانی از آن خود نماید که قسمت مهمی از این ناکامی، ناشی از عدم برنامه ریزی و سیاست گذاری حمایتی جهت توانمندسازی و ارتقای حضور در بازارهای بین المللی برای همان واحدهای کوچک و متوسطی است که در بند بالا بدان اشاره گردید.

در پایان خاطر نشان می سازد؛ همانگونه که در سند راهبردی نقشه راه تقسیم کار فراگیر بخش خصوصی نیز ذکر شده است، انتظار «جامعه صنعت کفش ایران» آن است که اتاق بازرگانی ایران با جدیت و پیگیری مسئولانه، در تلاش برای از میان برداشتن چالش های اقتصادی در محیط کلان باشد و همچنین فضایی بوجود آید تا با افزایش نقش شکل های زنجیره ارزش چرم و کفش از جمله «جامعه» در نظام تصمیم سازی و تصمیم گیری، شاهد رفع موانع تولید در محیط خرد در صنعت کفش باشیم.

رونوشت جهت استحضار:

اعضاء محترم هیئت مدیره جامعه صنعت کفش ایران